

30.1.2015

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja nr 2362/2013, którą złożyła Juana Cruz Elena Vela Palacios (Hiszpania), w sprawie ogólnounijnego wieku emerytalnego obowiązującego we wszystkich państwach członkowskich

1. Streszczenie petycji

Składająca petycję wzywa Parlament Europejski do przedłożenia Komisji Europejskiej wniosku w sprawie ustanowienia bardziej jednolitego, a przez to mającego mniej dyskryminacyjny charakter wieku emerytalnego we wszystkich państwach członkowskich. Składająca petycję proponuje na przykład wprowadzenie na szczeblu całej Unii limitu wiekowego wynoszącego 67 lat, który – jak dalej wyjaśniono – z uwagi na coraz dłuższe średnie trwanie życia zagwarantuje samowystarczalność unijnych systemów emerytalnych bez konieczności korzystania z rozwiązań proponowanych przez sektor bankowy i ubezpieczeniowy, co mogłoby w większym stopniu zagrozić oszczędnościom zgromadzonym w czasie pracy.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 24 września 2014 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 216 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 30 stycznia 2015 r.

Unia Europejska nie ma uprawnień do tworzenia prawodawstwa dotyczącego kluczowych elementów krajowych systemów emerytalnych, w tym wieku emerytalnego, co leży w gestii państw członkowskich. Wszystkie kraje powinny dostosować swoje systemy emerytalne do coraz dłuższego średniego trwania życia, a takich dostosowań należy dokonywać w sposób ciągły, a nie przez ustanawianie określonego wieku w prawie europejskim lub krajowym.

Ponadto istnieją różne sposoby dostosowywania systemów emerytalnych, w tym przez powiązanie wieku emerytalnego z przyszłymi zmianami długości średniego trwania życia lub przez zachęcanie ludzi do opóźniania przejścia na emeryturę, w miarę jak średnie dalsze trwanie życia się wydłuża (np. przez zwiększanie liczby lat, które należy przepracować, aby otrzymać pełną emeryturę). Średnie dalsze trwanie życia różni się w zależności od państwa członkowskiego, a ich obywatele mogą mieć również zróżnicowane preferencje dotyczące wieku, w którym chcą przejść na emeryturę, oraz poziomu składek, które są gotowi za to zapłacić.

UE szanuje to zróżnicowanie wśród państw członkowskich i może ustanawiać prawodawstwo dotyczące tylko bardzo specyficznych kwestii emerytalnych, np. mających wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (swobodny przepływ osób, swoboda świadczenia usług, ochrona konsumentów), aby zwalczać dyskryminację (w szczególności ze względu na płeć) i chronić prawa pracowników, zwłaszcza w przypadku niewypłacalności pracodawcy. W tym kontekście obowiązuje już kilka unijnych rozporządzeń i dyrektyw, które mają wpływ na systemy emerytalne w państwach członkowskich.

Unijna strategia „Europa 2020” przewiduje pogłębioną koordynację polityki krajowej w ramach europejskiego semestru, za pomocą zaleceń dla poszczególnych krajów. Ten proces wspierają prace komitetów politycznych (Komitetu Ochrony Socjalnej, Komitetu Zatrudnienia, Komitetu Polityki Gospodarczej), w których skład wchodzi urzędnicy wyższego szczebla z państw członkowskich i Komisji, mający szczegółowo analizować określone wyzwania związane z adekwatnością świadczeń emerytalnych i ich zrównoważonym charakterem oraz ze wspieraniem dłuższej aktywności zawodowej.

Unia może również uruchomić fundusze, aby osiągnąć określone cele polityczne związane z emeryturami. Do wspierania zatrudniania osób starszych i zwiększania ich szans na rynku pracy można wykorzystać Europejski Fundusz Społeczny. Ponadto UE wspiera współpracę i wzajemne uczenie się, w szczególności przez *otwartą metodę koordynacji*.

Wniosek

Komisja Europejska angażuje się w działalność, która przyczynia się do tego, aby systemy emerytalne były zrównoważone. Niemniej jednak nie ma kompetencji do przedkładania wniosków ustawodawczych dotyczących jednolitego wieku emerytalnego we wszystkich państwach członkowskich.